

Bitwa nad Niemnem 20-28 września 1920

Odzyskiwanie niepodległości przez Polskę po I wojnie światowej było procesem, w którym istotną rolę odgrywały zarówno zabiegi dyplomatyczne, jak i działania zbrojne.

Najpoważniejszym konfliktem militarnym, jaki zmuszone było toczyć młode państwo, była wojna polsko-bolszewicka z lat 1919-1920.

[Wojna polsko-bolszewicka](#)

20.09

Ewentualna przegrana w tej wojnie, w przeciwieństwie do innych polskich działań militarnych z tego okresu, miałyby wpływ nie tylko na przebieg granic II Rzeczypospolitej, ale przede wszystkim zagrażałyby istnieniu niepodległej Polski. W polskiej pamięci historycznej utrwaliła się przede wszystkim kampania 1920 r., a zwłaszcza zwycięska Bitwa Warszawska i kontrofensywa znad Wieprza. Jednak te niewątpliwe sukcesy wojskowe, które odsunęły niebezpieczeństwo zdobycia przez wojska bolszewickie Warszawy i całkowitej klęski państwa polskiego, nie rozstrzygnęły losów wojny. Historycy zgadzają się, że decydująca dla przebiegu tego konfliktu była nieco zapomniana i mniej eksponowana Bitwa nad Niemnem.

Michaił Tuchaczewski wycofał swoje oddziały na linię rzek Niemen, Szczara i Świsłocz. Jego głównym celem stało się odtworzenie możliwości bojowych podległych mu związków taktycznych. Bolszewicki dowódca wcale nie uważał, że wojna została przegrana. Był przekonany, że Wojsko Polskie wyczerpało w dotychczasowym natarciu większość swoich sił i nie jest zdolne do dalszej ofensywy. Zamierzał zrehabilitować swoje armie i rozpocząć działania ofensywne. Natarcie planował wykonać w kierunku Białegostoku i Brześcia, a następnie w kierunku Lublina. Tuchaczewski miał też w planach wzmocnienie lewego (południowego) skrzydła swojego frontu, powstrzymanie Polaków na tym odcinku i odrzucenie polskich oddziałów za linię rzeki San. W ten sposób chciał zyskać czas na przygotowanie głównej ofensywy w kierunku Wisły. Liczył też na rozpoczęcie działań zaczepnych przez wojska Frontu Południowo-Zachodniego. Zamierzeń swoich jednak nie zrealizował. Po pierwsze dlatego, że Wojsko Polskie uprzedziło je, rozbijając 1 Armię Konną i przenosząc z sukcesem działania bojowe na teren Wołynia. Po drugie (co było konsekwencją pierwszego) naczelne dowództwo bolszewickie nie podzielało jego planów, zmuszając go do skoncentrowania uwagi na przygotowaniu ofensywy w kierunku Wisły.

Tuchaczewski starał się uporządkować swoje wojska i odtworzyć ich liczebność. Od końca sierpnia do szeregów wcielano uzupełnienia złożone przede wszystkim z mas dezerterskich, a także z poborowych z ziem białoruskich. Działania te przyniosły pozytywny skutek i stany liczebne dywizji wchodzących w skład armii Frontu Zachodniego w znacznym stopniu zostały odtworzone. Jednak poważny problem stanowił stan moralny tych jednostek. Żołnierze Armii Czerwonej, po klęsce poniesionej pod Warszawą, po gwałtownym i chaotycznym odwróceniu nie przejawiali większej ochoty do walki. Nie lepiej pod tym względem prezentowali się też nowo wcieleni. Do tego wyszkolenie bojowe tych ostatnich pozostawiało wiele do życzenia. Sporym problemem było także zaopatrzenie. Bolszewiczcy żołnierze mieli ogromne braki w umundurowaniu i wyposażeniu. Dawało im się także mocno we znaki daleko niewystarczające zaopatrzenie żywnościowe.

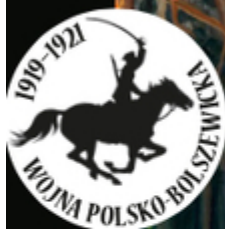
[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Wojna polsko-bolszewicka

Do pobrania

Największe bitwy wojny polsko-bolszewickiej 1919–1921

Maciej Krotofil

Bitwa nad Niemnem 1920

Bitwa nad Niemnem 20-28 września 1920

Pliki do pobrania

[Bitwa nad Niemnem 20-28 września 1920 \(pdf, 5.83 MB\)](#)